

РЕШЕНИЕ

№ 6773

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7484** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на началник група ОПП при Столична дирекция на вътрешните работи чрез юрк. Д. срещу Решение от 10.05.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД № 4585 по описа на съда за 2022г.

Касаторът оспорва решението като неправилно. Сочи липсата на съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на административнонаказаното лице. Безспорно било установено нарушението. Същото не съставлявало маловажен случай. Спазени били разпоредбите на чл. 42, т. 3-5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-7 ЗАНН. Моли съдебният акт да бъде отменен, НП - потвърдено.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – Д. Х. Х., в отговор на касационната жалба оспорва същата, и в писмено становище по делото, , прями искане за присъждане на разноски. - за адвокатско възнаграждение на адв. П..

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

С оспореното по делото съдебно решение е отменено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-028118/21.02.2022г., издадено от началник група ОПП при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на Д. Х. Х., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], е наложено административно наказание както следва: на основание чл.175, ал.3, пр.1 ЗДВП - глоба в размер на 200лв., лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, затова, че на 25.11.2021г. около 14:30ч. в [населено място], на ул. Л. С., като водач на конкретен автомобил, негова собственост, управлява същия към сградата на ОПП-СДВР, при извършена проверка се установило, че водача управлява нерегистрирано МПС (изтекли транзитни табели); материалите са изпратени за образуване на съдебно производство по чл.345, ал.2 НК, след което с постановление по пр.пр. 863/2022г. по описа на СРП прекратено наказателното производство и същите са върнати на ОПП за административно наказание.

Въззивният съд е приел неяснота и несъответствие на описаното нарушение в НП с посочената като нарушена разпоредба – чл.140, ал.1 ЗДВП. Обсъдено е и несъответствието на словесното описание и посочените като нарушени разпоредби в НП (само по чл.140, ал.1 ЗДВП) с тези по АУАН (чл.6, т.1, пр. 3, чл. 140, ал.1 съгласно чл.11 от Наредба 45, чл.100, ал.1, т.1 ЗДВП). Посоченото е квалифицирано като допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, както и на т.5 от същата разпоредба – като в случая били посочени само общи признаци от състави на различни нарушения, което не съответствало на изискването по посочената разпоредба за посочване на конкретни факти и обстоятелства, които да се подведат под съответната правна норма, да осъществяват предвидения в нея състав. При описанието на нарушението в АУАН и в НП липсвало пълно точно и ясно посочване на конкретни фактически положения досежно транзитните табели, за които се твърди, че били изтекли.

Преценка на касационната инстанция:

Съдебното решение е валидно и допустимо, като постановено от законен състав, в предвидената писмена форма, по подадена в срок жалба срещу подлежащо на съдебен контрол НП и от надлежна страна - лицето, санкционирано с НП. Също в съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, като са събрани всички относими и допустими доказателства за описаното изпълнително деяние в АУАН и НП. Съдът е изпълнил задължението си по чл.107, ал.2 НПК да провери както обвинителната, така и тезата, развита от санкционираното лице в жалбата.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е формирал правилни правни изводи. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови същото, първоинстанционният съд е

обосновал правилен правен извод, че при съставянето АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН и същите са в несъответствие със закона. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция. Също така са споделими и изводите на СРС, че не е посочена дата на извършване на нарушението, при неяснота за какво точно лицето е санкционирано.

Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН определят съдържането на АУАН и НП. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Необходимо е да съдържат фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност – конкретни факти и обстоятелства, при които е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му – в случая чрез бездействие, което изисква да бъде посочено конкретното дължимо действие, в това число и срок за извършването му, конкретно настъпилите обществено опасни последици и др.

Спазването на посоченото изискване осигурява възможност на наказаното лице и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган, очертава кръга на подлежащите на доказване факти, относими към преценката на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

Идентични последици има и нарушението на изискването за посочване на разпоредбата, която е нарушена. Така посочената като нарушена разпоредба в АУАН „140, ал.1 съгласно чл.11 от Наредба 45“, не е равнозначна на възприетата в НП като нарушена – чл.140, ал.1 ЗДвП. Съответно неяснотата на нарушената разпоредба в АУАН, не е възможно да бъде санирана при издаването на НП. Неяснотата при издаване на АУАН за нарушение на коя точно разпоредба е образувано административно-наказателното производство е следвало да бъде отстранена чрез издаването на нов такъв акт в срока за това.

Настоящият състав споделя изводите на съда в обжалваното решение по отношение процесуални нарушения при издаването на НП, касаещи нарушение на изискванията на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН – не е посочена дата на нарушението. Неспазването на чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административно-наказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него

неоснователни.

При своевременно направено искане и представени доказателства, на ответника следва да бъдат присъдени разноси за касационната инстанция - в размер на 600лв., платен в брой съгласно договора за процесуално представителство от 23.07.2023г. - л. 25 от делото Искането по списъка за разноси за присъждане и на 600 лв. за възнаграждение на адвоката по делото пред СРС, се възприема като грешка, доколкото с решението си съдът е присъдил именно този размер.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град- XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.05.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД № 4585 по описа на съда за 2022г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. Х. Х., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], сумата от 600 (шестстотин) лева за разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.